

Förruttnelseprocessen som orsak till sjukdom och död samt mikrobliknande bildningar i blodet hos kroniskt sjuka personer

I följande föredrag vid den internationella cancerkongressen den 16-18 april 1994 i Darling Harbour, Sydney, Australien, förklaras sjukdomen som en följd av olika former av växtprocesser i blod och fasta vävnader samt hur dessa processer efter dödsögonblicket fortsätter i somat. De antas orsaka både sjukdom och förruttnelse. Ett antal växtprinciper demonstreras.

Vi befinner oss på mitt kontor i Göteborg med min patient Beverly som har bröstcancer. Man har upptäckt tumörer i hennes högra bröst. Hon har tackat nej till all ortodox behandling, utom operation, vilken utfördes för ungefär 1 år sedan. Hon har nu nya tumörer i de återstående delarna av bröstet samt i ärrer och har nyligen erhållit ett antal behandlingar här på kliniken. Tumörerna förändrades och blev svaga/bräckliga i konsistensen, och det lyckades mig sedermera att pressa ut delar av tumörsubstansen för hand.

En liten del av denna lades omedelbart mellan ett objekt- och täckglas och kunde lätt pressas ut till ett tunt lager mellan glasen.

Provets histopatologi analyserades i mikroskopet. Cancersubstansen verkade bestå av väsentligen två delar, en hel del rörliga korn i olika storlekar och en sorts ostliknande substans i vilken man också kunde se dessa korn. Det mest förvånande var fyndet av alla de rörliga kornen. De representerade något helt annat än cancerceller.

När jag tittade närmare på den ostliknande substansen, så kunde jag se att den bestod av ganska stora celler, 15-25 mikrometer i diameter. Deras konturer var nästan helt ut-suddade. Bland dessa celler fanns det också en mängd tunna trådliknande strukturer som passerade genom cancersubstansen i alla riktningar. Det var lättare att se dessa trådar

om preparatet var påverkat av olika kemiska substanser.

De små kornen i den ostliknande substansen rörde sig inte, antagligen eftersom de var inbäddade i denna och så hårt hopklämda mellan glasen att de inte kunde röra sig. Tumörsubstansen skickades till patologlaboratoriet vid Göteborgs universitet, och undersökningen där visade den histologiska bilden av en mycket elakartad tumör.

Hittills har det inte varit möjligt att utveckla och skapa en effektiv behandling för Beverly, troligen beroende på att man ej har kunnat tolka den histopatologiska bilden rätt och förstå den djupaste orsaken till denna. Detta kräver full kännedom om de mikrobiologiska processerna som pågår i vävnaderna, vars normala histologiska bild därigenom förändras, samt utifrån den förändrade histologiska bilden ordinera en harmoniserande, rimlig terapi baserad på kunskap om dessa mikrobiologiska processer. Bara då är det möjligt att hämma eller blockera dessa och stoppa utvecklingen av eller utplåna en sjukdomsbild.

Växt

Växt innebär en relation mellan växtprodukt, jordmån och produktens tillväxtprocess. Växt kan endast äga rum om det finns en jordmån i total anslutning till den växande produkten. Följaktligen kan vi hävda att inget kan växa i eller av sig självt, eftersom en tillväxtprodukt ej kan fungera som en närande jordmån åt sig själv för sin egen tillväxt. Något sådant existerar ej i naturen. Detta skulle kunna vara ett biologiskt axiom.

Men jorden inte bara gynnar en växande tillväxtprodukt, den förändras – utarmas – också av denna. Utifrån denna synpunkt dominerar tillväxtprocessen och tillväxtprodukten alltid över en jordmån, och så länge som denna levererar näring fortsätter tillväxten. I enlighet med denna filosofiska diskussion och det faktum att tumörer faktiskt växer i kroppen, kan vi hävda att en växande tumör behöver en jordmån (vävnaderna) att växa i och att en cancersubstans är något helt annat än vävnaden i vilken den befinner sig. Vi kan däremot ej hävda att cancersubstansen härrör från normala vävnadsceller, som har ändrat sitt beteende.

I Beverlys fall, som ni senare kommer att förstå av detta föredrag, finns det starka skäl att misstänka att de små kornen och trådarna i hennes cancersubstans kan vara en patogen svampväxt. Min hypotes är att de små kornen representerar jästfasen hos denna svampväxtinfektion. Då de spirar och förökar sig lokalt, så skapas den växande cancersubstan-

sen i bröstvävnaden.

Detta slag av förmodad parasitisk växt kommer så småningom att förändra mikrostrukturen och metabolismen hos vävnaden samt delvis förtränga denna, som på detta sätt kommer att lämna plats åt den uppkomna cancersubstansen. Många av dessa små korn kommer också att spridas ut i kroppsvätskorna. De spirar och förökar sig på kroppens bekostnad och kommer med tiden att förändra, utarma och förstöra den somatiska substansen – vävnaderna – på samma sätt som växt i hela naturen reducerar näringsinnehållet i en jordmån mot utarmning.

Ju intensivare tillväxten är, desto mer obehag kommer individen att uppleva. Lidandet slutar ofta med döden. De inre funktionerna kan då inte längre hållas förankrade i somat, då tillväxtprocessen skadar detta så till den grad att de avviker ur somat. Ur den synvinkeln skulle man kunna förstå döden som det ögonblick då de inre funktionerna plötsligt lämnar somat eller enklare uttryckt lämnar livet bakom sig.

Förstörelsen av somat medelst växtprocesserna – en speciell sida av livet självt – kommer härefter att fortsätta helt i enlighet med deras förmåga att förändra en jordmån och förvandla den somatiska substansen – vävnaderna – till något helt annat. Slutresultatet av denna förvandling kan studeras i gamla, vanligtvis förruttnade eller mumifierade lik.

Följaktligen hävdar jag att de växtprocesser som kan börja i somat även kan orsaka både sjukdomsprocessen före men även förruttnelseprocessen efter döden, vilka båda således kommer att representera samma sak – den somatiska förstörelsen. Att hämma eller bättra, stoppa dessa växtprocesser, måste enligt detta sätt att resonera möjliggöra att en sjuk individ börjar erfara en känsla av övergång från sjukdomstillståndet till det så kallade "hälso-tillståndet".

Professor Günther Enderlein (1872-1968) från Tyskland, blodmikroskoperingens nestor under 1900-talet, gav mig ingivelsen att börja fundera kring sjukdom på detta sätt. Han hävdade att hela livsprocessen (alla vävnader) innehåller speciella tyglade livspotentialer, som plötsligt skulle kunna börja växa i vår kropp och förstöra den.

Eftersom jag under hela min läkarkarriär aldrig har hört talas om någon dylikt förekommande slumrande växtpotential i allt levande, bestämde jag mig för att undersöka vad professor Enderlein hade sett i mikroskopet, för att finna tecken på denna slumrande potential i kroppsvätskor och vävnader från friska och kroniskt sjuka individer och lik. Denna studie gjorde att jag började inse att

det som Enderlein hävdade, när han förklarade att olika slags växande vegetationer i somat kan orsaka både sjukdomsprocess och förruttnelse, var något mycket intressant. Han konstaterade också att dessa vegetationer tycktes bli aggressivare efter döden, då situationen i somat – liket – på det makroskopiska planet präglas av absolut lugn och stillhet, vilket ju innebär att cirkulationen har upphört att tillföra dem näring. Enligt växtprodukternas dominans över en jordmån, kommer vegetationerna nu mer och mer att tillväxa på bekostnad av olika angränsande vävnader i somat och det även med en mycket högre hastighet än före döden, då rörelsen i somat – cirkulationen – inte längre hämmar växtprocessen.

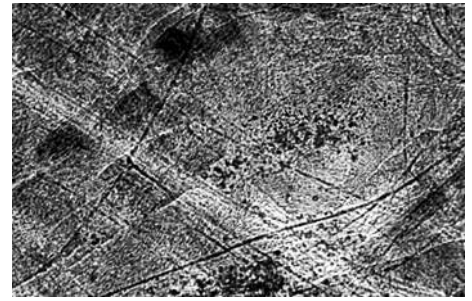
Jag skall nu visa er några av dessa vegetationer och även ge er några exempel på hur man skall interpretiera – tolka – dem. Detta kommer jag att göra genom att jämföra dem med redan välkända fakta inom den etablerade mikrobiologin.

Först och främst – att titta på blod med ett mikroskop betyder att forskaren blir medveten om mer eller mindre en djungel av olika strukturer och partiklar, som finns utspridda i plasman bland röda och vita blodceller. Blod från individer med olika kroniska sjukdomar visar inte samma mikrobliknande bildningar eller växande strukturer, och detta gör så småningom att observatören tror att de på något sätt måste vara sammanflätade med sjukdomsprocessen.

Att se allt detta för första gången innebär för observatören stora svårigheter att integrera dessa kontroversiella fynd med redan kända fakta inom mikrobiologin, vilket självklart är nödvändigt för att kunna definiera deras relativa roll och betydelse för kroppen.

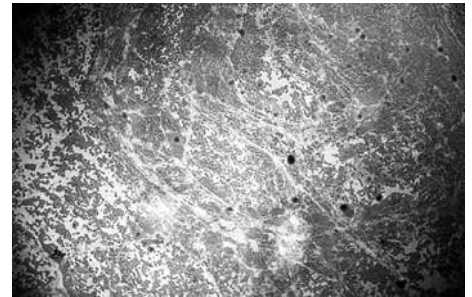
Till att börja med kunde jag bara konstatera med säkerhet att vad jag såg i mikroskopet var något som till dags dato ej hade beskrivits i de vanliga medicinböckerna. För att göra den absolut första tolkningen av dessa strukturer, beslutade jag mig således för att ta reda på om något som liknade dessa fynd fanns beskrivet i den redan etablerade mikrobiologiska litteraturen. Detta verkade ge en första relativ förståelse av några troligtvis okända strukturer, vilka kanske redan hade beskrivits i utsöndringar och infekterade fasta vävnader från individer som hade attackerats av olika patogena svampar och actinomyceter.

Nu vill jag emellertid först visa den ostliknande massan från Beverlys cancersubstans. Den visade trådliknande strukturer, som passerade igenom preparatet i alla riktningar (se figur 1).

Figur 1.

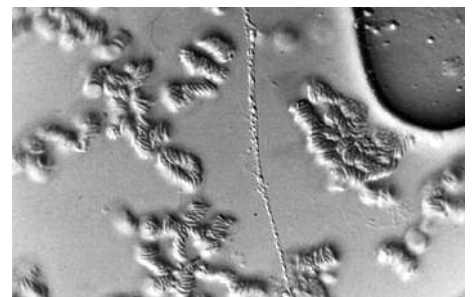
Likartade trådliknande strukturer hittades också i det levande blodet, lätt synliga på grund av erythrocyternas konfigurering utefter och mellan trådarna (se figur 2).

Figur 2.

Blodfilmens oroliga flamliknande mönster tyder på att någonting ligger utspritt bland blodkropparna, antagligen något som växer.

Varför tror jag detta? Jo, för det första eftersom det inte bara kan förekomma strukturer a priori, utan de måste ha bildats eller utvecklats, men också för att dessa trådar kan visa en knoppande växt av små partiklar som syns här (se figur 3).

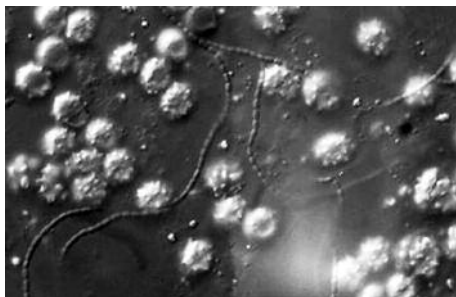

Figur 3.

Detta kan visa övergången mellan mycelfas och jästfas, det vill säga två olika växtfaser hos samma svamp.

Liknande trådar kan också brytas sönder i små partiklar, och det är vanligt att detta händer bland arter tillhörande ordningen actinomycetales (se figur 4 på nästa sida).

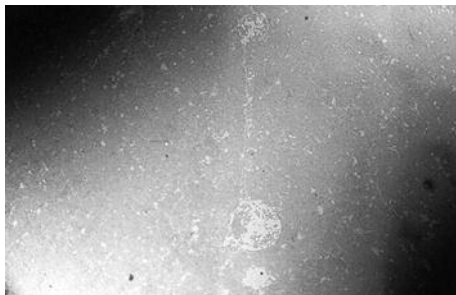
Om endast enstaka sådana partiklar kan ses i plasman, så är det givetvis omöjligt att bilda sig någon uppfattning om dem enbart genom bara titta på dem. Men så fort man har lyckats få en uppfattning om hur de har bildats – härav trådarna – så inser man omedelbart att dessa strukturer kan bero på en

Figur 4.

sorts actinomycotisk infektion.

Nu till figur 5. Det var omöjligt för mig att relatera detta mycket speciella fynd till någonting inom mikrobiologin. Jag hittade dessa runda, vita ursparningar i blodfilmen. Ett stort antal rörliga mikrobliknande bildningar i olika former och storlekar fanns alltid i dessa, vilka skulle kunna vara bubbelliknande till sin natur. De förekommer här och där i blodet och hålls ofta samman av trådliknande strukturer, väl synliga bland blodkropparna.

Figur 5.

Hos en patient – en nyfödd med Downs syndrom – hittade jag mycket stora ”bubblor” fyllda med ett stort antal rörliga partiklar (se figur 6).

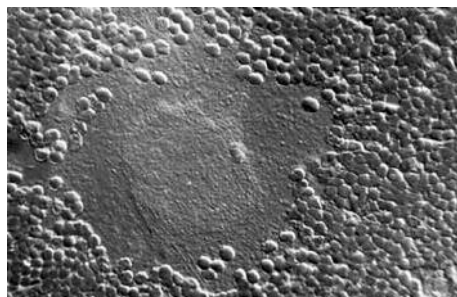

Figur 6.

Plasman omkring bubblorna var nästan ren. Det verkade således som om dessa ”bubblor” innehöll mikrobliknande partiklar. Det är anmärkningsvärt att dessa strukturer med tiden tycks försvinna från blodet hos dessa barn och att detta senare i livet ser tämligen normalt ut. Kanske denna typ av växt – infektion – kan skada somat med en diffus ärrbildning i detta som följd. Kroppens fortsatta utveckling och tillväxt vid sidan om sådana definitiva kvalitetsförsäm-

ringar – ärr – i det fetala somat kan tänkas resultera i det karakteristiska utseendet hos dessa barn.

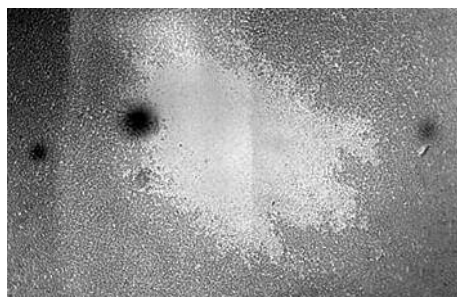
I figur 7 kan man se en märklig struktur, lätt synlig på grund av konfigurationen av de omgivande röda blodcellerna. Den kan beskrivas som en disk bestående av en dunkel ogenomskinlig substans, omgiven av en ljus randzon, i vilken det förekommer myriader av olikformade rörliga mikrobliknande partiklar. I blodet måste denna struktur flyta omkring fritt som en bollliknande struktur med en infektiös potential i sin periferi.

Figur 7.

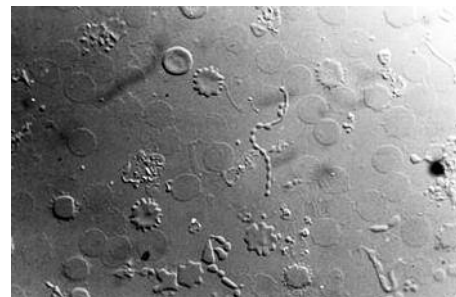
Om man observerar sådana strukturer hos samma patient under en längre tid, så kan man märka att de kan öka i storlek. Det är inte svårt att tänka sig in i vad detta kan innebära för kroppen på olika nivåer, ty självklart existerar ju möjligheten att en sådan struktur, liksom alla andra i detta föredrag beskrivna strukturer, kan utvecklas och växa in i en solid vävnad med lokal förstörelse i denna som följd.

I litteraturen kan man hitta liknande strukturer, vilka har beskrivits som så kallade ”sulphur granules”, som förekommer i solida vävnader, som hyser patogena actinomycetesinfektioner.

Figur 8.

I figur 8 kan man se märkliga ljusa områden i blodfilmen utan erythrocyter. Dessa områden har ingen klar gräns mot omgivande blodceller. Även om de ser tomma ut, så syns här nästan alltid något som liknar en infektion med många olika typer av mikrobliknande bildningar. Om det skulle förekomma några röda blodceller bland dessa, så är de oftast delvis förstörda och ser malättna ut (se figur 9).

Figur 9.

Man kan också se trådliknande strukturer som delvis splittrats upp i mindre fragment. Då man studerar detta och samtidigt har kännedom om hur de patogena actinomyceterna växer och utvecklas, kan man ana att det här rör sig om en infektion med mikroorganismer tillhörande familjen actinomycetales. Det är också lätt att tänka sig in i vad som skulle kunna hända om olika solida vävnader skulle invaderas och attackeras av dylika infektioner på samma sätt.

1984 hittade jag något som jag helt enkelt döpte till ”flaga”. Till en början trodde jag att det som låg i blodfilmen på objektglaset inte var av något intresse, men plötsligt såg jag att en sådan flaga visade sig vara kapabel till att börja producera mängder av små korn som förutom att de knoppade även kunde växa till i storlek och utvecklas mot olika former (se figur 10).

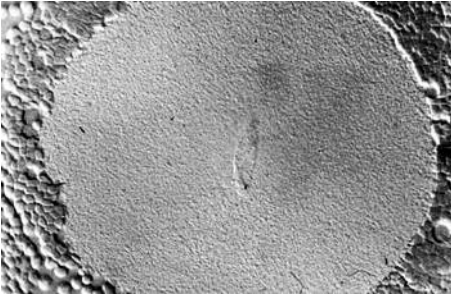

Figur 10.

Jag kunde under en veckas tid observera allt detta på objektglaset i mikroskopet. Något som påminner mycket om dessa flagor, är det som i engelsk mikrobiologisk litteratur är beskrivet som ”grains”. Dessa är vanliga i vätskor från vävnader infekterade med patogena svampar och actinomyceter. De kan hittas i obduktionsmaterial, var och på gasbindor. Storleken varierar upp till 0,5 mm i mitt material. I litteraturen är de beskrivna som en produkt av sammanflätade trådar. Med interferenskontrastmikroskopering kunde jag ibland se att flagorna delvis bestod av trådliknande strukturer.

Det är intressant att spekulera över möjligheten att trådstrukturerna i flagorna representerar det så kallade mycelieväxetsättet hos en patogen svamp eller actinomycetes och

att den plötsliga produktionen av korn från dessa flagor representerar det knoppande växtsättet – jästfasen – som också förekommer hos dessa infektionsagens.

Figur 11.

I figur 11 kan man observera en liten flaga i mitten av en hög med korn som antagligen har producerats av och från denna flaga. När den knoppande växtfasen väl har börjat, så skapas det med tiden allt större högar med korn. I blodet hittar man dem ibland som tämligen stora romliknande formationer, som egentligen skulle kunna bidra till en försämrad cirkulation i alla periferier med olika sjukdomsbilder som följd. Det är lätt att tänka sig in i att knoppning av dessa små korn i solida vävnader skulle kunna orsaka en resistens – en tumör – som i Beverlys bröstvävnad.

Epilog

Min information här har endast visat toppen på ett isberg. Som ni säkert redan har förstått, så är det ingen enmansutredning att kart-

Erik Enby under en av sina många föreläsningar.

lägga och tolka alla dessa vegetationers betydelse för en kropp. För detta krävs en institutionalisering av detta forskningsfält inom sjukdomsvetenskapen.

Att förstå hur vegetationerna kan börja växa och förstöra kroppen, kommer så småningom att hjälpa oss att utveckla ett biologiskt sjukdomsbegrepp i enlighet med det biologiska fenomen som sjukdom är.

Detta verk är skyddat av lagen om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk. Uppsatsen kan mångfaldigas och spridas endast i sin helhet och utan förändringar.

© Dr Erik Enby 1994-2004.

Text och foto²⁻¹²: Erik Enby

Foto^{1, 13}: Michael Zazzio

På SVT Play: Björn Runges pjäs om Erik Enbys behandling

SVT har överträffat sig själv. Teaterpjäsen om Erik Enby kan man se på SVT Play, men det finns en hel del viktig information som man behöver ta del av innan man ser pjäsen.

Björn Runge är regissören som blev av med sin cancersjukdom efter det att Erik Enby hade behandlat de infektioner som Björn Runge hade i sitt blod. Efter det skrev Björn en pjäs som baserades på Erik Enbys medicinska upptäckter och behandling.

Nu ligger pjäsen ute på SVT Play. Se den via länken <https://tinyurl.com/yjgzup9w>.

Innan man ser pjäsen bör man läsa artikeln <https://tinyurl.com/yfbo6jnj> på NewsVoice och ta del av den information som finns där om Erik Enby. En länk finns även till Björn Runges sommarprogram i P1 den 16 juli 2019, där han berättade om Erik Enbys betydelse för sitt tillfrisknande.

Text: Michael Zazzio

Foto av SVT Plays skärmbild: Michael Zazzio

